



בתי המשפט

א 028435/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 08/05/2007

בפני: כב' השופטת אביגיל כהן

	בעניין:	1. ארנון גולד הפקות בע"מ
		2. סופר ארנון
התובעים		ע"י ב"כ עו"ד אילן לקפיש
		נגד
		מלקוס לילה
הנתבעת		ע"י ב"כ עו"ד דוד אביטל

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18

1. התובעים הגישו תביעה על סך 550,000 ₪ נגד הנתבעת.
2. התובעת 1 היא חברה פרטית אשר עוסקת בין היתר בייצוג אומנים ובתחום האומנות, הבידור והזמר.
3. התובע 2 (להלן: "ארנון") הוא מפיק אומנותי.
4. הנתבעת (להלן: "לילה") היא אומנית וזמרת שעוסקת בין היתר, בתחומי הזמר הלטיני.
5. ביום 15/6/99 נחתם הסכם בין התובעים ובין לילה (להלן: "ההסכם").
6. על פי ההסכם, התחייבו התובעים לפעול על מנת לקדם את הקריירה של לילה, ולילה העניקה לתובעים זכויות בלעדיות בייצוגה. (סעיף 8 להסכם).
7. בהסכם נקבע בין היתר סדר חלוקת הרווחים בין הצדדים. בסעיף 10 להסכם נכתב כדלקמן:



בתי המשפט

א 028435/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 08/05/2007

בפני: כב' השופטת אביגיל כהן

1 "חלוקת הרווחים בין הצדדים להלן תבוצע לאחר קיזוז כל הוצאות ההפקה (כהפקת
2 אריך הנגן, שעות אולפן, חדרי חזרות, תשלום נגנים לחזרות, יחסי ציבור ופרסום קידום
3 מכירות, חב' הפצה, נסיעות, אשל, מסטרינג, כמו כן כנ"ל לגבי הפקת המופע וכן כל
4 הוצאה אחרת אשר תבוצע ע"י החברה או האומנית בתאום בין הצדדים. חלוקת הרווחים
5 תהיה כדלקמן: 33% לחברה, 33% לאומנית, 34% עבור החזר הוצאות ההשקעה. בתום
6 החזר ההשקעה של החברה באריך הנגן, יחולקו הרווחים בין הצדדים 50% לכל צד,
7 התשלומים יבוצעו כנגד חשבונית מס, אישור ניכוי מס במקור ואישור על ניהול ספרים
8 כנדרש בחוק".

9

10 כמו כן נקבע, בין היתר, כי פעילות של הופעה בפרסומת, בסדרת טלוויזיה, או בסרט
11 קולנוע שתבוצע על ידי לילה בתקופת ההסכם, תהיה רק בהסכמת שני הצדדים ועבור כל
12 פעילות כזו לאחר הוצאת הסינגל הראשון, תהיה החברה זכאית לקבל 10% + מע"מ מכל
13 תשלום שישולם לאומנית. (סעיף 12.3 להסכם), ובגין קמפיין שיושג על ידי החברה שבו
14 תשתתף לילה תהיה החברה זכאית לקבל 25% + מע"מ מסכום העסקה (סעיף 12.4
15 להסכם).

16

17 בסעיף 15 להסכם הוגדרה תקופת ההסכם.
18 תוקף ההסכם הוא לארבע שנים ממועד חתימת ההסכם (כלומר: עד ליום 15/6/03)
19 ובמידה ומי מהצדדים לא יודיע לצד השני שלושה חודשים לפי תום תקופת ההסכם, כי
20 אין בכוונתו להאריך תוקפו של ההסכם, אזי יתחדש ההסכם לתקופה נוספת.

21

22 בסעיפים 15.2 ו-15.3 להסכם נקבע כדלקמן:
23 "החברה מתחייבת להוציא את אריך הנגן לשיווק עד לתאריך: 30.03.2000, וזאת
24 בתנאי בסיסי כי האומנית, תקדיש את מירב זמנה, מרצה, ומקצועיותה בהפקת אריך
25 הנגן עפ"י דרישות החברה בהתראה סבירה.
26 בנוסף, הצדדים מסכימים ומצהירים כי היה ולאחר לפחות שנה ותשעה חודשים ממועד
27
28
29



בתי המשפט

א 028435/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 08/05/2007

בפני: כב' השופטת אביגיל כהן

- 1 הוצאת אריך הנגן הראשון ימכרו פחות מ- 3,000 עותקים, יגיע הסכם זה לסימו
2 וישולמו הסכומים על פי הסכם זה עד ליום הודעת הביטול. לצדדים, לא תהא כל טענה
3 ו/או דרישת תשלום ו/או פיצוי כלשהו אחד כלפי משנהו למעט בשל אי עמידת אחד
4 הצדדים בתנאי הסכם זה".
- 5
- 6 .5. בפועל, התרכזו רוב המאמצים בייצוג הנתבעת, בדרך של הפקת תקליטור וכן הפקת
7 מופע.
8
- 9 .6. התקליטור יצא לאור ביום 1/7/02 ומופע הפתיחה החגיגי נערך ביום 11/7/02 באולם
10 "בית מיומנה" ביפו.
11 ביום 7/1/03 שלח ב"כ הנתבעת לב"כ התובעים מכתב על ביטול ההסכם.
- 12
- 13 **תמצית טענות התובעים:** .7
- 14 (א) התובעים טענו, כי הם פעלו במשך שלוש שנים מעל ומעבר למתחייב מההסכם.
15 הפיקו מופע, שכרו חדר חזרות והקלטות, דאגו להפקת התקליטור על כל הכרוך
16 בכך, והוציאו הוצאות ישירות בסכום של כ- 400,000 ₪. (סעיף 12 לכתב
17 התביעה).
- 18
- 19 (ב) התובעים טענו, כי למרות שעל פי סעיף 10 להסכם, היתה צריכה לילה לקבל רק
20 33% כל עוד לא כוסו הוצאות ההשקעה, אזי על פי בקשתה, הם הסכימו לפנים
21 משורת הדין, לשלם לה 50% תוך הבנה, כי הדבר נעשה רק לפנים משורת הדין,
22 והיא תשיב להם בהמשך את המקדמות שהיא קיבלה ביתר.
23 בדרך זו שילמו לנתבעת ביתר סכום של 91,850 ₪ קרן והם לא קיבלו זאת חזרה
24 מהנתבעת.
- 25
- 26 (ג) התובעים טענו, כי למרות ההוצאה לאור של התקליטור ולאחר עריכת
27 הפרימיירה של המופע, טענה הנתבעת טענות שונות, שאינן מוצדקות כנגד
28 התובעים, ולא הסכימה לעמוד במחויבויותיה והתחייבויותיה על פי ההסכם.



בתי המשפט

א 028435/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 08/05/2007

בפני: כב' השופטת אביגיל כהן

- 1 החלה להופיע לבד, וכן הופיעה בטלוויזיה שלא על פי ההסכם, והביאה לכך שכל עמלם
 2 והשקעתם של התובעים ירד לטמיון בעוד שהיא התעשרה שלא כדין ולא השיבה לתובעים
 3 מאומה מהשקעתם.
- 4 בחודש ינואר 2003 הודיעה הנתבעת בכתב ובעל פה על ביטול ההסכם תוך הפרה יסודית
 5 של ההסכם, וזאת לאחר שהתובעים כבר ביצעו את התחייבויותיהם ואת השקעותיהם
 6 מכוח ההסכם.
- 7
- 8 התובעים טענו, כי בניגוד להתחייבויותיה על פי ההסכם לכך, שהם ייצגו אותה באופן (ד)
 9 בלעדי, היא ביצעה הופעות בישראל ובחו"ל בתקופת ההסכם ללא דיווח לתובעים וללא
 10 אישורם ולא העבירה להם את חלקה בגין אותם הופעות.
- 11
- 12 התובעים טענו, כי בשל העוולות המסחריות שגרמה להם הנתבעת, נגרמה להם פגיעה (ה)
 13 קשה במוניטין והם מעריכים אותה בסכום של 200,000 ₪.
- 14
- 15 התובעים טענו, כי על פי סעיף 7 להסכם, זכויות היוצרים של התקליטור היו שלהם ושל (ו)
 16 לילה בחלוקה שווה, לאחר כל הוצאות הפקת התקליטור וכל הוצאות המופע (למעט
 17 תגמולי מבצעים וזכויות יוצרים שמגיעים ללילה על פי החוק), אך לילה הרשתה להעתיק
 18 באופן חופשי ובלתי מוגבל את התקליטור וזאת מבלי לקבל את הסכמתם.
 19 הפיצה ווידאו קליפ ללא רשותם, וגם פלייבק שהופק. הקימה אתר אינטרנט שבו ניתן
 20 היה להוריד בחינם את השירים של התקליטור ונגרם להם נזק בסכום המוערך ב-
 21 150,000 ₪.
- 22
- 23 **באשר לוידאו קליפ:** (ז)
- 24 הנזק המוערך הוא ללא הוכחת נזק בסכום שלא יפחת מ- 10,000 ₪ ולא יעלה על 20,000
 25 ₪ בגין כל שימוש שהיא עשתה בוידאו קליפ תוך הפרת זכויות היוצרים של התובעים.
 26
 27
 28



בתי המשפט

א 028435/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 08/05/2007

בפני: כב' השופטת אביגיל כהן

1 **ח) באשר לפלייבק (PLAY BACK):**

2 נדרש פיצוי ללא הוכחת נזק בסכום שלא יפחת מ- 10,000 ₪ ולא יעלה על 20,000
3 ₪ בגין כל שימוש מפר שעשתה בפלייבק.

4

5 **ט) הפסד הכנסות:**

6 התובעים טענו, כי בשל מעשיה ומחדליה של הנתבעת נגרם להם הפסד הכנסות
7 של כ- 130 הופעות.

8 חלקם בכל מופע, לאחר כיסוי הוצאות הוא 1,000 דולר להופעה ועל כן יש
9 לפצותם בסכום של 572,000 ₪.

10

11 **י) עוגמת נפש:**

12 התובעים העריכו את נזקם בראש נזק זה, בסך של 50,000 ₪.

13

14 **י"א) לצרכי אגרה הועמד סכום התביעה על 550,000 ₪.**

15

16 **8. תמצית טענות הנתבעת:**

17 **א) הנתבעת טענה, כי ארנון פעל בחוסר תום לב, הטעה אותה, ניצל את אמונה ומעל
18 בו.**

19 החתים אותה על הסכם הנוגד את האינטרסים שלה והפר את יחסי האמון בין
20 הצדדים.

21

22 **ב) הנתבעת טענה, כי ארנון הוא זה שמעל בחובותיו החוזיות כלפיה, ואם נגרמו לו
23 נזקים כספיים, הרי מדובר בסיכונים מחושבים שנטל ארנון בפעילות העסקית
24 ומתוך כוונת רווח, ואין לו להלין אלא על עצמו בענין זה.**

25

26 **ג) הנתבעת טענה, כי היא החלה להופיע עוד בשנת 1992 וכאשר הכירה את ארנון
27 היה לה כבר מוניטין כזמרת.**

28



בתי המשפט

א 028435/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 08/05/2007

בפני: כב' השופטת אביגיל כהן

1 ארנון הוא זה שביקש לייצג אותה והיא הסכימה לכך.

2

3 (ד) באשר להסכם:

4 הנתבעת טענה, כי מדובר בתנאי חוזה המוטים באופן חד צדדי לטובת ארנון ביחס
5 למקובל בענף. ומדובר בהסכם מקפח לחלוטין.

6

7 בסיכומי ב"כ הנתבעת נזנחה הטענה בדבר היותו של ההסכם "הסכם מקפח" ולפיכך לא
8 אתייחס לטענה בפסה"ד.

9

10 (ה) הנתבעת טענה, כי תנאי ההקלטה של התקליטור היו ברמה נמוכה, והיא נאלצה לממן

11 מכספה הבאת נגן גיטרה ספרדי בעלות של 500 דולר ולנגן נוסף שילמה סך של כ- 600
12 דולר אך ה- 500 דולר לא הוחזרו לה על ידי ארנון.

13 כמו כן הפקת 5 סינגלים היתה טעות מקצועית יקרה ומיותרת.

14 ארנון לא דאג לתשלום במועד לספקי שירות, וגרם לכך שנשות יחסי הציבור עבדו בזו
15 אחר זו ולא יחד.

16 לא דאג לבגדי הופעה, לא ארגן את ההופעות בעיתונות. לא זה שהביא את הנתבעת לאתר
17 הטלנובלות.

18 התקליט נעשה באופן עצמאי ללא גב של חברת תקליטים גדולה וכתוצאה מכך נחל
19 הדיסק כשלון ולא נמכר כמעט.

20 חלק מההופעות שארגן לתובעת אורגנו בחוסר מקצועיות ועוד.

21 הנתבעת הכחישה כי הושקעו מאות אלפי שקלים בהפקת התקליטור והמופע.

22 השקעה מקובלת בישראל להפקת דיסק ראשון לאומן, היא לטענתה, בעלות של בין
23 100,000 ל- 160,000 ₪, ואם ארנון הוציא סכומים גדולים יותר, הרי זה נובע מחוסר
24 ניסיונו ומניהול בלתי מקצועי מצידו תוך פגיעה באינטרסים הכלכליים שלה.

25 הנתבעת טענה, כי ניהול הפקת הדיסק היה חובבני ובלתי מקצועי.

26 הדיסק יצא לאור באיחור של כשנתיים וחצי ועלה פי שניים מהצפוי והמקובל, ולכל
27 היותר יש לקחת בחשבון תקציב הפקה סביר לדיסק בעלות של 160,000 ₪.

28

29



בתי המשפט

א 028435/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 08/05/2007

בפני: כב' השופטת אביגיל כהן

1 **באשר ל טענה של העברת תשלומים ביתר:** (ו)

2 הנתבעת טענה, כי כתוצאה מהפרות ההסכם על ידי ארנון, והעיכוב המשמעותי
3 בהוצאת הדיסק, לא היה הוגן להפחית מההכנסות שלה 34% בגין הוצאות
4 הדיסק. (שכן רוב ההוצאות כלל טרם הוצאו בפועל באותו מועד).
5 ועל כן, ארנון הוא זה שהציע, שבגין ההופעות עד לסיום הפקת הדיסק והוצאתו
6 לאור, הם יתחלקו באופן שווה בהכנסות.
7 מדובר בהסכם שנכרת בדרך של התנהגות וכך הם פעלו לאורך תקופה ארוכה
8 ואין כל מקום לחייב אותה בהחזר של אותם תשלומים.

9

10 **באשר לביטול ההסכם:** (ז)

11 הנתבעת טענה, כי היא שלחה מכתב ביטול ביום 7/1/03 וזאת לאחר מספר
12 חודשים שבהם היא הבהירה את עמדתה בעל פה ובכתב.
13 ביטול ההסכם נעשה כדין, ולאחר שחלפו כבר 90% מתקופת ההסכם.

14

15 הנתבעת הכחישה את רכיבי הנזק הנטענים האחרים וטענה כי לא הפרה את
16 ההסכם בכל תקופתו. כלומר – עד ליום 7/1/03.

17

18 **לאחר עיון בטענות הצדדים ובסיכומיהם ולאחר שעיינתי בחומר המצוי בתיק הגעתי** .9

19 **למסקנה ולפיה דין התביעה להתקבל בחלקה מהנימוקים כדלקמן:**

20

21 **תוקפו של ההסכם:** .10

22 (1) חלק מטענות הנתבעת הן טענות שלא מתיישבות עם לשון ההסכם, והן טענות
23 בעל פה כנגד מסמך בכתב.

24 כך למשל טוענת הנתבעת, כי למרות שעל פי סעיף 10 להסכם יתחלקו הרווחים
25 בין הצדדים לאחר קיזוז כל הוצאות ההפקה, באופן שהרווחים יהיו: 33%
26 לחברה, 33% לאומנית, ו- 34% עבור החזר הוצאות ההשקעה, ורק כאשר תוחזר
27 ההשקעה של החברה בדיסק (אריך הנגן), אזי יחולקו הרווחים בין הצדדים 50%

28



בתי המשפט

א 028435/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 08/05/2007

בפני: כב' השופטת אביגיל כהן

1 כלל צד, הרי שלטענתה, הבסיס להסכם השותפות היה התחייבות לשאת בעלות
2 הפקת התקליט וקבלת תמורה של 50% מהרווחים לאחר ניכוי הוצאות ההפקה.
3 (סעיף 29 לתצהיר).
4

5 עוד טענה הנתבעת בסעיף 94 לתצהירה, כי על פי ההסכם מדובר בהחזר השקעה (2)
6 רק לגבי אריך הנגן ולא למופע, ולא ניתן להתייחס להוצאות עבור הדיסק
7 וההופעות כהוצאה אחת כוללת.

8 בעוד שעל פי סעיף 10 להסכם, אין הפרדה בין מנגנון חלוקת הרווחים לגבי
9 הוצאת הדיסק ולגבי המופע והסעיף כולל את הכל.

10 כאשר נשאלה הנתבעת, מדוע היא טוענת את שהיא טוענת בענין זה, היא השיבה:
11 "בסעיף 10 להסכם אין הפרדה, אך הייתי תמימה ולא ידעתי על מה אני
12 חותמת". (עמ' 70 שורה 13 לפרוטוקול).
13

14 על כן יש לבדוק, אם התקיימו עילות הפוסלות את ההסכם שבין הצדדים, שאם (3)
15 לא כן, יש לראות את ההסכם בין הצדדים כהסכם מחייב שהיה צריך לפעול על
16 פיו.
17

11. באשר לעילת העושה:

(א) הניתוח המשפטי:

19 ב"כ הנתבעת ציין בסיכומיו, כי תנאי ההתקשרות שהוכתבו בלעדית ע"י ארנון,
20 נעשו תוך ניצול מצב נפשי וחוסר ניסיון של לילה וכי מדובר בעושה כלפיה (סעי'
21 54 לסיכומיו).
22

23
24 (ב) ביהמ"ש העליון בפסק דין מיום 28/3/2004 בע"א 9609/01 מול הים (1978)
25 בע"מ נ' עו"ד ד"ר יוסף שגב ואריה דגן תק – על 2004 (1) 2819 הרחיב לגבי עילת
26 ה"עושה" בסעיף 28 לפסה"ד, שם נאמר:
27
28



בתי המשפט

א 028435/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 08/05/2007

בפני: כב' השופטת אביגיל כהן

1 " ... הלכה היא ביטולו של הסכם, או תנאי בו, מחמת שההתקשרות בהסכם היתה
 2 נגועה בעושה, מותנה בקיומם של שלושה: "חולשתו של אחד המתקשרים – הבאה
 3 לכלל ביטוי במצוקה, בחולשה שכלית או גופנית, או בחוסר נסיון, מודעותו של המתקשר
 4 ל"חולשה" זו, וניצולה לצורך קביעת תנאים בהסכם הגרועים במידה בלתי סבירה מן
 5 המקובל (סעיף 18 לחוק החוקים [חלק כללי], התשל"ג – 1973).
 6 עילת הביטול קמה בהצטרפותם אינם רק יסודות מצטברים, הם גם "שלובים זה בזה
 7 ככלים שלובים" (ראו דברי השופט י. טירקל בע"א 403/80 סאסי ואח' נ' קיקאון, פ"ד
 8 ל"ו (1) 762, 767). תנאים גרועים במיוחד עשויים לעורר חשש בדבר שלמות הרצון של
 9 המתקשר הנפגע.
 10 "חולשה" חמורה שלו מחייבת בדיקה קפדנית של סבירות התנאים שנקבעו בהסכם.
 11 ניצול קיצוני של חולשה מטיל אף הוא צל על ההסכם ומחייב הארה קפדנית של
 12 התנאים שנכללו בו. קיומו הברור ואופיו החמור של כל אחד מן היסודות האלה עשוי
 13 לשמש סימן וראיה לכך כי נתקיימו בו. בהסכם היסודות האחרים. המקימים את עילת
 14 העושה (ראו פרידמן וכהן, חוזים, הוצאת אבירם, 1992, בע"מ 976, ו- 980, ג. שלו, דיני
 15 חוזים, מהדורה שנייה, בעמ' 261 – 253, ע"א 3156/98 יצחק בן ישי נ' אלכס ויינגרטן
 16 ואח', פ"ד נ"ה (1) 939).
 17 כבר נקבע כי כל אחד מן היסודות האמורים צריך להתקיים במלוא תוקפו קיומן של
 18 מצוקה קשה של המתקשר או "חולשה" חמורה אחרת שלו – אינן גורעות מן הצורך
 19 להצביע על קיומם של תנאים – "הגרועים במידה בלתי סבירה מן המקובל".
 20 תנאים חמורים במיוחד אינם מייתרים את הצורך בקיומם של מצוקה, חולשה שכלית
 21 או גופנית או חוסר נסיון, כבדי משקל, ואינן פוטרות את הטוען לעושה להוכיח את
 22 מודעותו של הצד האחר לחולשותיו או למצוקתו. מקום בו אחד מיסודותיה של העילה
 23 מוצא לו ביטוי חמור במיוחד, מוטל לעתים הנטל הראיתי הרובץ על המבקש להוכיח את
 24 קיומם של היסודות האחרים.
 25 אך בכך אין כדי להמעיט את הדרישה, כי גם היסודות האחרים יתקיימו במלואם, כי
 26 מצוקת המתקשר תהא מצוקה חמורה וכי תתקיים מודעות מלאה לה אצל המתקשר
 27 האחר...



בתי המשפט

א 028435/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 08/05/2007

בפני: כב' השופטת אביגיל כהן

1 אין די בעובדה, שהמתקשר נתון ללחץ חברתי משפחתי וללחץ אישי פנימי המעמידים
2 אותו במצב רגשי ונפשי לא קל (ראה דברי השופט י. קדמי בע"א 4839/92 גנז נ' כץ פ"ד
3 (4) 749 בעמוד 756...).".

4

5

הניתוח העובדתי:

(ג)

6 (1) אין כל מקום לקבל את טענת העושק. הנתבעת איננה סובלת חלילה מחולשה
7 שכלית או גופנית.

8 בכל הסכם בין מפיק/מנהל של אומן ובין האומן, ניתן יהיה לומר שידו של
9 המפיק/מנהל היא על העליונה, כיוון שהמפיק בקיא יותר בעניינים כספיים
10 מאשר אומן שמקצועו הוא אומנותו.

11 אך ברור שלא ניתן יהיה לפסול באופן גורף כל הסכם בין מפיק/מנהל ובין אומן.

12

13 יש להוכיח, כי חוסר ניסיונו של האומן נוצל לצורך קביעת תנאים בהסכם
14 הגרועים במידה בלתי סבירה מן המקובל.
15 התנאים שנקבעו בסעיף 18 לחוק החוזים, הם תנאים מצטברים.

16

17 (2) במקרה דנן, לילה אישרה בחקירתה הנגדית, כי בטרם חתמה על ההסכם, היא
18 שלחה את העתק ההסכם לאמ"י – ארגון אומני ישראל (עמ' 58 שורות 17 – 18
19 לפרוטוקול).

20 כמו כן ללילה היה רואה חשבון שטיפל בענייניה עוד שנים קודם שהיא התקשרה
21 בהסכם עם התובעים (עמ' 69 שורה 20 לפרוטוקול).

22 כך שלו היה מדובר בהסכם מנצל בצורה גרועה מהמקובל מתנאי השוק, היה מי
23 שיכל להסב את תשומת ליבה לכך.

24

25 יודגש, כי לילה העידה בחקירה הנגדית, כי בטרם היא התקשרה בהסכם עם
26 התובעים, היא קיבלה הצעות ממספר מפיקים ואמרגנים (עמ' 55 שורות 4 – 5
27 לפרוטוקול).



בתי המשפט

א 028435/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 08/05/2007

בפני: כב' השופטת אביגיל כהן

- 1 ארנון הוא זה שפנה ללילה בבקשה לייצג אותה, והם שוחחו ביניהם ולא היה מצב שבו
 2 ארנון העמיד את לילה בפני הסכם מוגמר והכריח אותה לחתום עליו מבלי שהתאפשר לה
 3 לקרוא אותו או לנהל משא ומתן על תנאיו.
 4 התובעים הביאו כעדה מטעמם את הגב' ליאורה סימון, שאף היא זמרת, שנוהלה בתקופה
 5 הרלוונטית על ידי התובעים ולטענתם, היא מנוהלת על ידם גם היום.
 6 הגב' סימון העידה, כי מבחינת תנאי השוק, מקובל לחלוק ברווחים 50% לאמרגן/מנהל ו-
 7 50% לאומן לאחר ניכוי הוצאות.
 8 ומקובל לבצע קיזוז של ההוצאות כבר מראשית העבודה המשותפת ולא רק בשלב מאוחר
 9 יותר וכך היא גם עבדה קודם לכן עם האמרגן שלמה צח (עמ' 13 לפרוטוקול).
 10
 11 במקרה דנן, על פי תנאי ההסכם בין הצדדים, לאחר שיכוסו הוצאות המופע והתקליט, (3)
 12 תהיה גם כן חלוקת רווחים באופן כזה, והוסכם, כי עד שיכוסו ההוצאות של הפקת
 13 התקליט והמופע, תהיה החלוקה בשיעור שנקבע. (למעשה, שליש, שליש, שליש).
 14 אין בכך משום "תנאים בהסכם הגרועים במידה בלתי סבירה מן המקובל" ומכל מקום,
 15 לילה לא הביאה עדים שיכולים לתמוך בטענתה, ולפיה מדובר בתנאים הגרועים במידה
 16 בלתי סבירה מן המקובל.
 17
 18 תנאי ההסכם הם תנאים שהוסכמו על ידי שני אנשים בגירים, לאחר שהתאפשר ללילה
 19 להתייעץ עם מי שרצתה בטרם חתמה על ההסכם, (עובדה שהיא שלחה בפקס את ההסכם
 20 לאמ"י), היו לה הצעות נוספות של אמרגנים – כך על פי עדותה.
 21 ומשבחרה להתקשר בהסכם עם התובעים, אין מקום לטעון בדיעבד, כי לא הסכימה
 22 לתנאיו.
 23
 24 **האם הוטעתה הנתבעת ע"י התובע:** .12
 25 סעיף 14 לחוק החוזים [חלק כללי] תשל"ג – 1973 עוסק בטעות.
 26 על פי סעיף 14 (א) לחוק, מי שהתקשר בחוזה עקב טעות וניתן להניח שאילו לא הטעות לא
 27 היה מתקשר בחוזה והצד השני ידע או היה עליו לדעת על כך, רשאי לבטל את החוזה.



בתי המשפט

א 028435/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 08/05/2007

בפני: כב' השופטת אביגיל כהן

1 עפ"י סעיף 14 (ב) לחוק, אם הצד השני לא ידע על הטעות ולא היה עליו לדעת, רשאי
 2 ביהמ"ש, לפי בקשת הצד שטעה, לבטל את החוזה, אם ראה שמן הצדק לעשות כן ורשאי
 3 לחייב את הצד שטעה בפיצויים בעד הנזק שנגרם לצד השני, עקב כריתת החוזה.
 4 על פי סעיף 14 (ג) לחוק, אם ניתן לתקן את הטעות והצד השני הודיע שהוא מוכן לעשות
 5 כן – לפני שבוטל החוזה, אזי טעות אינה עילה לביטול החוזה.
 6 לפי ספרה של ג. שלו (דיני חוזים החלק הכללי, לקראת קודיפיקציה של המשפט
 7 האזרחי, תשס"ה 2005), טעות היא מחשבה או אמונה של צד לחוזה, שאינה תואמת את
 8 המציאות (עמ' 277).
 9 יסודות עילת הטעות הן מצטברות: קיום חוזה, קשר סיבתי, יסודיות הטעות וידיעת הצד
 10 השני.
 11 יסודיות הטעות נבחנת במשקפיים אובייקטיביות.
 12 כדי לעמוד במבחן היסודיות, על הטועה להוכיח את סבירות ההנחה, כי אלמלא טעותו,
 13 לא היה מתקשר בחוזה (עמ' 283).

13. הטעיה:

16 סעיף 15 לחוק החוזים העוסק בהטעיה קובע, כי מי שהתקשר בחוזה עקב טעות שהיא
 17 תוצאת הטעיה שהטעהו הצד השני או אחר מטעמו, רשאי לבטל את החוזה.
 18
 19 הטעיה היא לרבות אי גילויין של עובדות אשר לפי דין, נוהג או נסיבות, היה על הצד השני
 20 לגלותן.
 21 בספרה של ג. שלו (דיני החוזים חלק כללי, לקראת קודיפיקציה של המשפט האזרחי,
 22 תשס"ה 2005): צוין, כי הטעיה היא הצהרה טרום חוזית כוזבת. ההצהרה המהווה בסיס
 23 להטעיה תהיה בדרך כלל מפורשת ותבוטא בכתב או בעל פה (ראה עמ' 309).

25 14. במקרה דנן, לילה היתה מודעת לכך שמדובר במי ש"היה בעל משרד קטן, שפעל בבאר
 26 שבע" (סעיף 31 לתצהירה).

27 היא ידעה שיש אמרגנים גדולים ממנו ומנוסים ממנו, הוא לא אמר לה שהוציא קודם לכן
 28 דיסק שלם לאומן אחר אלא לטענתה אמר לה, שהוא עומד להוציא תקליט לזמרת אחרת.

29



בתי המשפט

א 028435/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 08/05/2007

בפני: כב' השופטת אביגיל כהן

1 (עמ' 55 שורות 6 – 8 לפרוטוקול).

2

3 ובעניינינו: היא החליטה בכל זאת לקבל את ההצעה שלו למרות שלא הוצגו בפניה
4 עובדות מטעות, וחתמה איתו על ההסכם.

5 הנתבעת לא הוכיחה, כי התקשרה בחוזה עקב טעות, וכי היתה הטעייה מצידו של התובע.
6 לתובע היתה באמת כוונה לקדם ענייניה המקצועיים של הנתבעת, הוא האמין שביכולתו
7 לעשות כן ולהפיק רווחים כספיים משיתוף הפעולה. התובע לא הציג בפני הנתבעת מצג
8 שגוי, לפיכך – דין טענותיה באשר לטעות ו/או הטעיה להידחות אף הן.

9

10 **האם חלק מתנאי ההסכם שונו בעל פה בהסכמה בין הצדדים?** 15.

11 לאחר ששמעתי את עדויות הצדדים, הגעתי למסקנה ולפיה, בעניין אחד בהסכם היתה
12 הסכמה בעל פה לשינוי תנאי ולפיכך לילה לא יכולה לטעון, כי אותו תנאי בהסכם הופר
13 ע"י התובעים.

14 כמו כן הגעתי למסקנה ולפיה לא היו שינויים נוספים שסוכמו ע"י הצדדים מעבר
15 למוסכם בהסכם.

16

17 **באשר למועד שבו ייצא לשיווק התקליט:** (א)

18 (1) על פי סעיף 15 להסכם, התחייבה החברה להוציא את התקליט לשיווק עד ליום
19 30/3/00 וזאת בתנאי שהאומנית תקדיש את מירב זמנה, מרצה ומקצועיותה,
20 בהפקת התקליט על פי דרישת החברה בהתראה סבירה.

21

22 אין חולק על כך, שהתקליט יצא רק ביום 1/7/02.

23 לילה טענה, כי אין מדובר בהסכמה אלא האיחור בהפקת התקליט נעשה כיוון
24 שארנון לא עמד בהתחייבויותיו והיו עיכובים מכוונים מצידו (סעיף 13 לתצהיר).
25 לטענתה, ארנון ידע שלא ניתן יהיה להוציא עבורה תקליט לשיווק תוך שמונה
26 חודשים והוא הציג בפניה מצג שווא ולפיו כן ניתן יהיה לעמוד בלוח זמנים זה,
27 ובכך השיג את חתימתה על ההסכם במרמה. (סעיף 15 לתצהיר).

28

29



בתי המשפט

א 028435/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 08/05/2007

בפני: כב' השופטת אביגיל כהן

1 אני סבורה, כי העיכוב בהוצאת התקליט לאור, לא נבע ממעשיו ו/או ממחדליו של ארנון. (2)
 2 לילה הביאה מטעמה כעד את מר אלון נדל, אשר שימש יחד עם רוני עיברין כמנהל
 3 מוזיקאלי של הדיסק והמופע שהוכן עבור לילה על ידי ארנון (ראה סעיף 2 לתצהירו).
 4 לילה אישרה, כי היא זו שהציעה שאלון נדל ורוני עיברין הם אלו שימשו מנהלים
 5 מוזיקאליים של הפרויקטים הללו וגם מר נדל אישר, כי לילה רצתה שהם יפיקו עבורה
 6 את התקליט (עמ' 42 שורה 9 לפרוטוקול).
 7 בעקבות זה נחתם עם ארנון ההסכם להפקת הדיסק. מר נדל אישר, כי הדיסק הוקלט
 8 ברמה גבוהה ומתאימה וכי מבחינה אומנותית לא נעשו פשרות ברמה של הדיסק (עמ' 42
 9 שורות 26 – 27 לפרוטוקול).

10
 11 כאשר הוצג בפני מר נדל סעיף 47 לתצהירה של לילה שבו נכתב: (3)
 12 "זאת ועוד, בניגוד לנטען על ידי ארנון, הרי שתנאי ביצוע ההקלטות היו מגוחכות ולא
 13 ראויות, אני הקלטתי בחדר קטן בגודל של 2/2 ברמה הכי נמוכה שיש, במסדרון המוביל
 14 לשירותים עם צוות לא מקצועי, ללא הפרדה בין המיקרופון למחשב, השירה גם
 15 הוקלטה ללא אספקטים, קירות החדר לא היו אקוסטיים, והיה צורך לכבות את המזגן
 16 בזמן ההקלטה למניעת הפרעה או עומס על החשמל. אדגיש כי הוצאות עבור השכרת
 17 חדר זה קוזזו מהשכר המגיע לי מהופעות, בניגוד להתחייבותו של ארנון לשאת בהוצאות
 18 הפקת התקליט (כולל הוצאות אלו)".

19
 20 השיב מר נדל, כי קשה לו להאמין שאומרים כך על האולפן שלו, ולמעשה הוא לא הסכים
 21 למה שנאמר למעט העובדה שלפעמים היה צריך לכבות את המזגן בזמן הקלטה למניעת
 22 עומס על מערכת החשמל ולטענתו, "זה לא דבר נדיר באולפנים". (עמ' 43 שורות 1 – 4
 23 לפרוטוקול).

24
 25 מר נדל ציין, כי במשך כשנה וחצי הם עבדו על הדיסק. בחירת השירים נעשתה על ידי (4)
 26 לילה, רוני ועל ידו והוסיף: "תמיד דאגנו שההחלטות יהיו של ארבעתנו, כלומר, ארנון,
 27 לילה, רוני ואני" (עמ' 44 שורות 2 – 3 לפרוטוקול).
 28



בתי המשפט

א 028435/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 08/05/2007

בפני: כב' השופטת אביגיל כהן

1 מר נדל אישר, כי הושקעו שעות עבודה הרבה יותר ממה שהוא צפה מראש, וגם אם היו
 2 עיכובים מסוימים הם נבעו מכך, שחלק מהאומנים שהיו צריכים לתת חומר התעכבו
 3 (לילה טוענת שהעיכוב היה כיוון שלא קיבלו שכר בזמן), ומדובר היה בעיכובים "לא
 4 גדולים" (עמ' 44 שורות 11 – 12 לפרוטוקול).
 5
 6 מר נדל אישר, כי כאשר נכתב בהסכם שהפקת הדיסק יכולה להסתיים תוך שלושה (5)
 7 חודשים, היה מדובר למעשה בתנאי שהוא בלתי אפשרי לביצוע בנסיבות שהיו רלוונטיות
 8 לאותו דיסק, ואישר כי הכל נעשה בתיאום, אף אחד לא הלחיץ אותו ונתנו למנהלים
 9 המוזיקליים את מלוא הזמן לצורך ההפקה.
 10 כמו כן אישר, כי הנגנים והאומנים שעבדו איתם על הדיסק היו מהשורה הראשונה (עמ'
 11 44 שורות 13 – 20 לפרוטוקול).
 12 עוד אישר מר נדל, כי הרמה של המופע היתה טובה, היו נגנים טובים, וסאונד והגברה
 13 ברמה טובה.
 14
 15 מר נדל אמנם ציין, כי התקליט התעכב בגלל שארנון לא שילם כסף בזמן, הגם שאישר כי
 16 בסופו של דבר הוא קיבל את כל התשלומים מארנון בלבד, אך מעדותו עלה במפורש, כי
 17 הפקת הדיסק נעשתה בצורה מקצועית וברמה גבוהה וכי מבחינה אומנותית לא נדרש
 18 ממנו לבצע וויתורים בשל קיצוצים כספיים אלו או אחרים.
 19 לילה אישרה, כי העבודה על התקליט היתה בערך שנתיים משלב איסוף החומר ועד שלב
 20 המיקסים.
 21 היא גם אישרה, שארנון שילם לשלמה ידוב, לאה שבת, ו"פישי הגדול" על עבודתם
 22 בשירים שהוכנסו לדיסק.

(6) לסיכומו של ענין זה:

25 אני סבורה, כי בנסיבות העניין, משהתברר כי העבודה המקצועית והאומנותית על הכנת
 26 הדיסק לקחה זמן ממושך, ולילה או אלון נדל או רועי עיברין לא ביקשו מארנון שיעמוד
 27 בתנאי המקורי של שמונה חודשים, וגם הם הבינו כי מבחינה אומנותית, לא ניתן לעמוד
 28



בתי המשפט

א 028435/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 08/05/2007

בפני: כב' השופטת אביגיל כהן

1 באותו תנאי, על מנת להפיק דיסק ברמה שתספק אותם, היה ברור ומוסכם על הצדדים,
 2 כי לילה והמנהלים המוזיקאליים של התקליט רשאים "לקחת את הזמן" ככל הנדרש על
 3 ידם על מנת לעשות את העבודה בצורה המקצועית ביותר ורק כאשר יסיימו יצא התקליט
 4 לשיווק וכך עשו.
 5 למעשה, מתן זמן ממושך ללילה ולצוות המקצועי לצורך איסוף חומר ועבודה עליו, גרם
 6 לפגיעה כלכלית בתובעים לטווח הקצר, שכן התובעים היו צריכים לשלם ולשלם ולהוציא
 7 רבות, וזאת ללא הכנסות, כל עוד לא יצא הדיסק, ולפיכך – לא ברור מה הטרוניה של
 8 הנתבעת כלפי התובעים בעניין זה.
 9 ולמעלה מן הנדרש אציין, כי הנתבעת לא הוכיחה שלא היתה מתקשרת עם התובעים
 10 בהסכם, לו ידעה שהפקת הדיסק תארך זמן רב מהזמן שנכתב בהסכם.
 11 על כן לא ניתן לטעון בדיעבד, כי אי הוצאת התקליט בזמן שנקבע בהסכם, מהווה הפרת
 12 הסכם מצידו של ארנון.

13
 14 **האם היתה הסכמה מצידו של ארנון לביטול הקיזוזים כפי שנקבע בסעיף 10 להסכם,** (ב)
 15 **והוא הסכים לחלוקה בין הצדדים בשיעור 50% לכל צד ללא קיזוז?**

16 (1) אינני סבורה, כי הנתבעת הוכיחה הסכמה כזו המנוגדת ללשון סעיף 10 להסכם.

17

18 (2) ארנון ציין, כי היחסים בין הצדדים היו בתחילה ברוח טובה, תוך בטחון ואמון,

19 ולכן למרות שעל פי ההסכם היתה צריכה להיות חלוקת ההכנסות בין הצדדים:

20 33% לחברה 33% ללילה ו- 34% לצורך החזר הוצאות והשקעות, אזי בפועל ולפי

21 בקשתה המפורשת של לילה, התחלקו הצדדים בהכנסות בחלקים שווים 50%

22 לכל צד, מתוך הבנה שזה לא יפגע בהתחייבויות של לילה על פי ההסכם וכאשר

23 הדיסק יצא לשיווק וההופעות יצאו אל הפועל, היא תשיב את המקדמות

24 שקיבלה ביתר. (סעיף 12 לתצהיר).

25 כך יצא, שהיא קיבלה בפועל 17% יותר ממה שהגיע לה מההכנסות בעוד

26 שהחברה לא קיבלה ממנה את חלקה בעלויות, ובדרך זו היא קיבלה סכום של

27 91,850 ₪, קרן ביתר.



בתי המשפט

א 028435/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 08/05/2007

בפני: כב' השופטת אביגיל כהן

- 1 לילה אישרה, כי בתחילה קיזזו ארנון הוצאות וכדבריה: "הוא עשה לי קיזוז בהתחלה
2 כשהתחלנו להקליט באולפן ואחר כך הוא הפסיק לקזז ממני, פתאום. ולא דיבר על זה
3 יותר" (עמ' 65 שורות 17 – 18 לפרוטוקול).
- 4 כלומר, ארנון ביקש לפעול לפי ההסכם, אך כאשר הסתבר שהתקליט לא ייצא כל כך מהר
5 כפי שחשבו בעת חתימת ההסכם, וכפועל יוצא מכך גם יציאתו של המופע תתעכב, הסכים
6 ארנון לכך שלא יבוצעו הקיזוזים בשלב הראשוני תוך מחשבה והסתמכות על כך, שלאחר
7 שתהיינה הכנסות מהתקליט והמופע ומהופעות שונות שתבצע לילה, אזי יהיה קל יותר
8 ללילה, וניתן יהיה לערוך התחשבנות באותו שלב, ובכך הסכים ללכת לקראתה.
- 9
- 10 אינני מאמינה לכך, שארנון ויתר ללילה על חלקה בהוצאות. (3)
- 11 אין זה גם סביר בעיני שהוא ויתר לה על סכומי הוצאות כה גדולים, למעשה, ללא כל
12 סיבה.
- 13 הרי ההסכם מדבר בפירוש, על השתתפות בהוצאות.
- 14
- 15 גם לו הייתי מקבלת את טענתה של לילה ולפיה מקובל להתחלק ברווחים בשיעור 50% (4)
16 לאמרגן ו- 50% לאומן, הרי מדובר ברווחים לאחר ניכוי הוצאות.
- 17 ההסכם קבע במפורש שגם האומן ישתתף בהוצאות, ולא נכתב ענין זה באותיות קטנות
18 במיוחד או בסעיפים ש"נחבאים" בגוף ההסכם.
- 19 מדובר בעניין מהותי מאוד ויסודי מאוד בהסכם שבין הצדדים.
- 20
- 21 לפיכך, לא היה כל וויתור על קיזוז ורק ההתחשבנות בין הצדדים נדחתה לשלב מאוחר (5)
22 יותר של הוצאת הדיסק והמופע באופן שארנון צפה כי יהיו הכנסות גדולות יותר ויהיה
23 קל יותר ללילה (שהיתה צריכה גם להתקיים בכל אותה עת מהכנסה כלשהי), לשלם את
24 חלקה בהוצאות.
- 25
- 26 **באשר להוצאות שהוצאו ע"י התובעת:** (ג)
- 27 ארנון צירף קבלות/חשבוניות ואסמכתאות שהוציאה החברה בגין הפקת התקליט.
- 28



בתי המשפט

א 028435/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 08/05/2007

בפני: כב' השופטת אביגיל כהן

1 מדובר בסכום כולל העולה על 400,000 ₪. (ראה נספחים א' – י"ט לתצהיר העדות
2 הראשית).
3 ב"כ התובעים בסיכומיו פירט בסעיפים 51 – 200 לסיכומיו את ההוצאות שהסתכמו
4 בפועל בסך 433,248 ₪, תוך פירוט של כל הוצאה והוצאה שנתמכה באסמכתא.
5 ב"כ הנתבעת טען בסיכומיו טענות באשר להנהלת החשבונות של התובעת.
6
7 צודק ב"כ התובעת בכך שטענות אלו הן בגדר הרחבת חזית [סעיף 18 לסיכומי התשובה]
8 וכן, כי גם לגופו של עניין, לא נמצא בטענה זו ממש, ולא הובא בפני כל נימוק סביר לכך,
9 שלא אקבל את הקבלות שהוצגו בפני כראיה.
10 הרי ב"כ הנתבעת בסיכומיו מודה, כי לנציגי הנתבעת ניתנה זכות עיון במסמכי הנה"ח של
11 התובעת, ואין כל טענה מנומקת מדוע הרישום אינו נכון לטענת הנתבעת.
12
13 אלון נדל אישר, כי הוא קיבל את כספו מארנון בלבד למרות שלילה היתה מחויבת גם היא
14 על פי אותו הסכם אך לא חתמה עליו.
15 כמו כן אישרה אשת יחסי הציבור – הגב' שרית בירן שהובאה לעדות מטעמה של לילה, כי
16 היא קיבלה את שכרה מארנון.
17 לילה טענה, כי ארנון שילם לנגנים ולאנשים אחרים שעבדו על הדיסק והמופע באיחור רב
18 ועל כן נגרמו לה אי נעימויות רבות, אך אין לה ראיות לכך שהוא לא שילם להם בסופו של
19 דבר והחשבונות מעידות בעד עצמן, כי התשלומים שולמו בפועל עבור הפקת התקליט
20 והפקת המופע.
21
22 הסכום הכולל של ההוצאה מעיד דווקא על ההשקעה הרבה בהפקת התקליט והמופע,
23 ומר נדל אישר, כי מדובר בפרויקט שהושקע בו רבות.
24 גם לילה עצמה אמרה בעדותה: "אני עד היום מודה לארנון שתיעד את השירים שעבדתי
25 עליהם כל כך קשה" (עמ' 54 שורה 22 לפרוטוקול).
26 היא לא טוענת ברצינות, שארנון לא הוציא את ההוצאות שהוציא בפועל אלא לטענתה,
27 העלות הסבירה של הפרויקטים הללו היתה צריכה להיות לכל היותר 160,000 ₪ ולא
28



בתי המשפט

א 028435/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 08/05/2007

בפני: כב' השופטת אביגיל כהן

- 1 יותר, אך היא לא הביאה כל ראיות שיתמכו בכך שזו העלות הסבירה ומכל מקום,
 2 בהסכם בין הצדדים לא סוכם על סכום מקסימום להשקעה לצורך הפקת הדיסק והמופע.
 3 היה רצון משותף להפיק דיסק ומופע ברמה גבוהה, וכך נעשה, ואם בסופו של דבר, אלו הן
 4 ההוצאות שהוצאו בפועל, אין לטעון בדיעבד כי היה צריך להוציא הרבה פחות.
 5
- 6 מכל מקום, אינני מקבלת את הטענה ולפיה היה ויתור על השתתפותה של לילה בהוצאות (7)
 7 כפי שנקבע בסעיף 10 להסכם, ואם הסכים ארנון לדחות את ההתחשבות בין הצדדים
 8 ולא לבצע באופן שוטף קיזוז מכל הכנסה והכנסה, הוא עשה זאת לפני משורת הדין ולא
 9 על מנת לוותר ללילה על סכומים משמעותיים ביותר.
 10
- 11 **האם הסכמות שהושגו בין ארנון לבין מי שהיה ב"כ הנתבעת, עו"ד שפירא מבטלות את** (ד)
 12 **תנאי ההסכם?**
- 13 (1) החל מחודש מאי 2002 לא הועברו כספים כלל מארנון ללילה.
 14 (ראה כרטסת ממוינת לשנת 2002 שצורפה כנספח כ' לתצהירו של ארנון).
 15
- 16 (2) מחודש פברואר 2002 ואילך הופיעה לילה בהופעות ולא קיבלה את מלוא
 17 תמורתם ו/או לא קיבלה כלל את תמורתם.
 18 היה זה כיוון שארנון ביקש לבצע קיזוז של ההוצאות, ולילה טענה שזה בניגוד
 19 להסכם. (ראה סעיפים 81 – 84 לתצהירה).
 20
- 21 (3) בעקבות חילופי מכתבים בין בא כוחו דאז של ארנון, עו"ד אלופי ובין בא כוח
 22 הנתבעת דאז, עו"ד שפירא הוסכם על מספר הופעות שלילה תופיע בהן, על
 23 תמורה ועל ניכוי הוצאות וחלוקה בחלקים שווים.
 24
- 25 (4) הסכמות אלו היו כלשונו של עו"ד שפירא:
 26 "הופעות אלו, כל עוד לא יוסכם אחרת, הינן במסגרת "הסדר הביניים",
 27 והסטטוס קוו, בו כל אחד מהצדדים שומר על זכויותיו וטענותיו.
 28



בתי המשפט

א 028435/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 08/05/2007

בפני: כב' השופטת אביגיל כהן

1 וקיומן, כשלעצמו, אין בו בכדי להוות משום ויתור או ממצא בעל נפקות כלשהי
2 מצד מי המצדדים". (ראה נספח 6 לכתב ההגנה).
3 הסכמה זו לא נועדה לשנות את תנאי ההסכם, אלא מנגנון של פשרה לגבי הופעות
4 מסוימות שהתקיימו לאחר שחל סכסוך בין הצדדים ובטרם חלפה תקופת
5 ההסכם.
6 הסכמות אלו אינן מבטלות את תנאי ההסכם המקורי ואין בהן כדי לשנות
7 מתנאיו.

8

9

(5) לסיכומו של עניין זה:

10 תנאי ההסכם שבין הצדדים לא שונו כלל, למעט, מועד הוצאת התקליט, אשר
11 היה ברור ומוסכם לשני הצדדים, כי הוא נדחה, עד למועד שבו לילה והמנהלים
12 המוזיקליים יגיעו לתוצאה של דיסק שישביע את רצונה.
13 יצוין, כי גם לו הייתי מגיעה למסקנה הפוכה – לא ניתן היה לקבל את טענת לילה
14 ולפיה מדובר בהפרת הסכם ע"י ארנון ולפיכך יש לבטל ההסכם מטעם זה, שכן –
15 עפ"י סעיף 20 לחוק החוזים (חלק כללי), הודעת ביטול צריכה להינתן תוך זמן
16 סביר מהמועד שבו ידוע על עילת הביטול.
17 ובמקרה דנן, לא היה ביטול מטעם זה תוך זמן סביר.

18

19

16. האם הופר ההסכם ע"י ארנון?

20 (1) ללילה יש טענות קשות כלפי ארנון.

21 היא הדגישה, כי היה לה מעמד מקצועי עוד טרם הכרתה את ארנון, ולטענתה
22 דווקא בתקופה שהיתה מיוצגת על ידו, חלה נסיגה בקריירה שלה, לאור חוסר
23 ניסיונו של ארנון, חוסר תקציב ואובססיביות להרוויח כסף מהופעות, גם אם הן
24 מינוריות ולא ניתן לקיימן בתנאים בסיסיים הולמים.

25

26

(2) באשר להפקת התקליט:

27 שוכנעתי, כי התקליט הופק באיכות מוסיקלית טובה – גם עפ"י עדותו של מר
28 נדל, נוסף לעדותו של ארנון.



בתי המשפט

א 028435/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 08/05/2007

בפני: כב' השופטת אביגיל כהן

1 הושקעו בהפקת התקליט כספים רבים. ארנון לא הלחיץ את מי שעבדו על התקליט
2 מבחינת לוח זמנים ורק כשהמפיקים המוזיקליים ולילה היו מרוצים מהתוצאה הסופית
3 – הונפק התקליט.
4

5 ארנון העסיק אשת יחסי ציבור בשם אלין קינן (ראה גם נ/10) ואחריה, במשך ארבעה
6 חודשים את הגב' שרית בירן, שנחשבת אשת מקצוע בתחומה.
7 היא הובאה לעדות מטעמה של הנתבעת והעידה, כי היא נשכרה על מנת ליצור חשיפה
8 בתקשורת וביצעה את עבודתה.
9

10 הגב' בירן טענה, כי היו פיגורים בתשלומים של ארנון לספקי השירות השונים, אך אישרה
11 כי היא קיבלה את הכספים שהגיעו לה.

12 ארנון צירף לתצהירו צילומים וקטעי עיתונות, שעסקו בנתבעת (הן כתבות והן
13 "אייטמים" במדורי רכילות).

14 לילה טענה, כי רוב הכתבות הן בזכות קשריה ולא בזכותו של ארנון, אך אין חולק על כך,
15 שלפחות חלק מהכתבות היו בזכותו של ארנון ו/או בזכות יחסי הציבור ששכר (עמ' 68
16 שורות 4 – 5 לפרוטוקול).

17 גם אם לילה סבורה, שניתן היה לבצע את עבודת יחסי הציבור בצורה טובה יותר, אין
18 בכך כדי לסתור את העובדה שארנון פעל על פי ההסכם ורצה לקבל את מלוא התמורה
19 ליחסי הציבור ששילם עבורם.

20 היה זה בתקופה של הוצאת התקליט לשיווק והוצאת המופע לשיווק (קיץ 2002), אך
21 לאחר שהסתיימה ההתקשרות עם שרית בירן (היא הועסקה בפרק זמן של כארבעה
22 חודשים), ולילה כבר אמרה לארנון שהיא לא מעוניינת להאריך את ההתקשרות עימו
23 (שמסתיימת ביוני 2003), הפסיק ארנון להשקיע בלילה ולא הוציא עוד הוצאות בגין יחסי
24 ציבור.
25

26 אינני סבורה שמדובר בהפרת הסכם מצידו, שכן מירב המאמצים לשיווק תקליט נעשה
27 בזמן הוצאת התקליט ומספר חודשים לאחריו.
28



בתי המשפט

א 028435/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 08/05/2007

בפני: כב' השופטת אביגיל כהן

1 בפרק זמן זה היו יחסי ציבור וכעבור מספר חודשים, כשהיה ברור שהצדדים למעשה
2 מצויים בסכסוך, ולילה לא מסכימה להופיע בכל הופעה שהוא "מסדר" לה, הוא הקטין
3 את נזקיו ולא הוציא הוצאות נוספות עבור יחסי ציבור.

4

5 אינני סבורה שארנון הפר את ההסכם, באופן שזלזל בהפקת התקליט והמופע על כל
6 הכרוך בכך.

7 היה לו אינטרס ברור לכך שהמותג "לילה מלקוס" יצליח. שכן, הצלחתה, היתה מגדילה
8 את הכנסותיו ומביאה לכיסוי ההשקעה בה בתוספת רווחים.

9

10 **האם ארנון הפר ההסכם בכך שדרש מלילה להופיע בהופעות ללא תנאים ראויים?** (3)

11 לילה טענה, כי לאורך כל הדרך התעוררו בעיות וקשיים טכניים, היא נאלצה להופיע
12 במקומות ברמה נמוכה, תוך בעיות בסאונד, תאורה, תפאורה וצוות עובדים שלא איפשר
13 מתן הופעה מקצועית (סעיף 42 לתצהירה).

14 כמו כן טענה, כי במופע שהופק לאחר התקליט התחייב ארנון להפיק הפקה מיוחדת
15 שאמורה להיות הופעה חיה עם כ-15 נגנים, אך בסופו של דבר, ארנון רצה שהיא תעבוד
16 עם פלייבק (PLAY BACK) ולא בהופעה חיה (LIVE) וכך יצא שהמופע היה ברמה נמוכה
17 יותר מההופעה הקודמת שלה "הלילה של לילה".

18

19 לילה טענה, כי נאלצה להתחנן ביום הפרמיירה שלא יסגרו לה את הסאונד, כיוון שארנון
20 לא שילם עבור קבלת השירות וכן היא נאלצה להתעסק בעניינים טכניים ולתאם בין אנשי
21 המקצוע השונים.

22 לילה אישרה בחקירתה הנגדית, כי כאשר הוציאה כספים מכיסה או דאגה לתלבושות
23 וכו', היא לא התכוונה כלל לדרוש כספים אלו מארנון ולא ביקשה ממנו כלל את אותם
24 כספים, אלא היא רצתה לעזור גם כן להפקה ולארנון. (יודגש, כי עפ"י ההסכם היא צריכה
25 להשתתף גם כן בהוצאות!). לילה ביטלה הופעות מראש, בטענה שהן מתקיימות במקום
26 לא ראוי למרות שאישרה, כי רק כשהיא מגיעה למקום ההופעה היא יכולה לדעת אם
27 המקום ראוי להופעה, ולא קודם לכן. (עמ' 63 שורות 23 – 24 לפרוטוקול).

28



בתי המשפט

א 028435/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 08/05/2007

בפני: כב' השופטת אביגיל כהן

1 לפי סעיף 4.4 להסכם, האמנית מתחייבת להופיע בכל עת ומקום שתידרש לכך ע"י
2 החברה.
3 סעיף 8.4.1 להסכם – החברה תהא רשאית לקבוע את המקומות ואת המועדים בהם
4 יבוצעו פעילויותיה המקצועיות של האמנים.
5 אך בהסכם אין סעיף שמחייב את התובעת לכך שכל הופעותיה של לילה תהיינה הופעות
6 חיות (LIVE).
7 לפיכך, אינני יכולה לקבוע באופן גורף, כי כל ההופעות שביקש ארנון להציע ללילה היו
8 הופעות שלא יכולות להתקיים בתנאים ראויים ולא ניתן לקבוע פוזיטיבית, כי התובע
9 הפר החוזה בעניין זה.

10

11 **באשר להסכם אינדולה:** (4)

12 לילה התבקשה להשתתף בקמפיין פרסומת לאינדולה. המפרסמים פנו לארנון וסוכם עימו
13 על השכר שתקבל.
14 סעיף 8.4 להסכם מקנה לתובעים הזכות להתקשר בשמה של לילה בהסכמים מסוג זה
15 והתובעים רשאים לגבות את התקבולים עפ"י ההסכם.
16 לילה מחתה נמרצות על כך, שארנון ביקש לקבל את הכסף לידי, אך ארנון אכן ביקש
17 לקבל את הכסף לידי כמנהלה, עפ"י ההסכם ביניהם. הוא קיבל 3,000 דולר (עמ' 25
18 שורה 5 ו-15 לפרוטוקול) ולילה העידה כי קיבלה 7,000 דולר.

19

20 אין חולק על כך, שארנון היה צריך לקבל 25% מהתמורה (ראה גם עמ' 25 שורות 18 – 19
21 לפרוטוקול). ארנון טען, כי קיבל 25% + מע"מ, כפי שסוכם, ועל כן, משמדובר בקמפיין
22 שהיה בתקופת ההסכם, זכותו היתה לקבל את הכספים. (זכות זו מעוגנת בסעיף 12.4
23 להסכם).

24

25 **לסיכום:** (5)

26 לאור האמור לעיל, לא ניתן לקבוע, כי ארנון הפר את ההסכם.

27

28

29



בתי המשפט

א 028435/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 08/05/2007

בפני: כב' השופטת אביגיל כהן

- 1 האם לילה הפרה את ההסכם? .17
- 2 (1) אין חולק על כך, שבשלב מסוים לאחר שיצא התקליט לשיווק ויצא המופע,
- 3 סירבה לילה להמשיך ולהופיע בהופעות עם פלייבק וטענה, כי ההופעות מוצעות
- 4 לה באופן שאינו הולם את מעמדה המקצועי.
- 5 לילה אכן סברה באמת ובתמים, כי היא צריכה להופיע בהופעות חיות (LIVE) עם
- 6 מספר נגנים רב ולהופיע באופן מכובד יותר מהאופן שארנון ביקש ממנה
- 7 להסתפק.
- 8
- 9 (2) ההסכם לא הגדיר כיצד יבוצע כל מופע ומופע. וברור שהאומנית לא היתה צריכה
- 10 להסכים להופיע בכל מקום שהוא, אם אין בהם תנאים הולמים.
- 11 יחד עם זאת, לא ניתן היה לפסול באופן גורף מראש כל הופעה והופעה שהוצעה
- 12 לה על ידי ארנון, ועל כן הגעתי למסקנה, כי לא ניתן לקבל את טענתה ולפיה
- 13 ארנון הפר ההסכם ביניהם בעניין זה.
- 14
- 15 (3) יודגש, כי אני מקבלת את עדותה של לילה ולפיה לא הוצעו לה 80 הופעות שהיא
- 16 סירבה לקבלן.
- 17 לטענתה, הופעות אלו לא הוצעו לה כלל, וזה היה אינטרס שלה להופיע הרבה,
- 18 שכן – הופעות היו אמורות להגדיל גם את הכנסתה ולא רק את הכנסתו של
- 19 ארנון!
- 20
- 21 (4) אני מאמינה, ללילה ולעדים מטעמה, כי בתחילה ארנון נהג במסירות רבה
- 22 ובמקצועיות כלפי לילה. אך כשנודע לו שהיא לא תאריך את ההסכם, וזה היה
- 23 לאחר שהוציא כבר את רוב ההוצאות לצורך קידומה (הפקת תקליט והפקת
- 24 מופע), הוא שינה את עורו וסירב להמשיך ולהוציא הוצאות. החליט לבצע
- 25 קיזוזים באופן שהיא לא קיבלה יותר ולו שקל אחד לחשבון הבנק שלה, ועל כן,
- 26 מצאה עצמה לילה במצב שבו היתה צריכה לדאוג לתזרים מזומנים כלשהו ולכן
- 27
- 28



בתי המשפט

א 028435/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 08/05/2007

בפני: כב' השופטת אביגיל כהן

1 נאלצה להסכים ולקבל עבודות אחרות שלא דרך ארנון, ובניגוד להסכם (כך למשל הופיעה
2 ב"שירה בשידור" מידי שבוע בשבוע בשכר של 2,000 ₪ להופעה).
3 אין בכך כדי לסתור את העובדה, שעפ"י ההסכם היה עליה לשאת בחלקה בהוצאות
4 ההפקה, וכי איש לא ויתר לה על חובה זו. ועל כן, משלא שילמה את מלוא חלקה, הפעיל
5 ארנון את זכות הקיזוז וקיזז כדין משכרה.
6 זכות קיזוז זו של ארנון לא יכלה לאפשר ללילה לסרב להופיע בהופעות שארנון הציע לה
7 באופן גורף, והופעות שהיו אמורות להתקיים במקומות הולמים היו צריכות להתקיים.
8 (כאמור בעדותה – רק כשהיא הגיעה למקום ההופעה היא יכלה לדעת אם המקום ראוי,
9 ולא קודם לכן).

10

11 באשר לטענת ארנון, כי ביטלה הופעות שהכנסותיהן היו אמורות להיות גבוהות וכך גרמה (5)
12 להפסד הכנסות של 572,000 ₪.
13 אני סבורה, שרכיב זה לא הוכח כראוי.
14 האמנתי ללילה, כי לא הוצעו לה כל אותן 80 הופעות שנטען, כי הוצעו לה, על כן לא ניתן
15 לחייבה בעלות כל אותן הופעות.

16

17 תשלום עבור הופעות שביצעה לילה שלא באמצעות ארנון בתקופת ההסכם : (6)
18 ההסכם בא לקיצו, גם לפי לשונו ב- 15/6/03, ומהמועד בו הודיעה על ביטול ההסכם ועד
19 תום תקופת ההסכם לפי המועד המקורי, היא הופיעה בהופעות, שיש ליתן לארנון את
20 חלקו בגינן.

21 הופעותיה בתוכנית "שירה בשידור" היו בסכום של 55,680 ₪ ו- 10% מהם (עפ"י ההסכם
22 בין החברה ולילה) הוא 5,568 ₪ כולל מע"מ. (ראה סעיף 26 לתצהירו המשלים של ארנון).
23 כמו כן הופיעה לילה בתוכניות טלוויזיה נוספות כמפורט בסעיף 27 לתצהיר המשלים של
24 ארנון, ו- 10% + מע"מ מהסכום שקיבלה הוא 1,392 ₪ + מע"מ.
25 לילה הופיעה ביום העצמאות 2003 וקיבלה 4,000 דולר + מע"מ.
26 ב"כ התובעת בסיכומיו (סעי' 267 – 275) סיכם את הסכומים שהנתבעת היתה צריכה
27 להעביר לתובעים בגין רכיב זה בסכום של: 15,264.2 ₪, וסכום זה הוכח כדבעי.

28

29



בתי המשפט

א 028435/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 08/05/2007

בפני: כב' השופטת אביגיל כהן

1 **האם יש לחייבה בעלות מלוא הוצאות ההפקה?** (7)

2 אינני סבורה, כי לילה הפרה ההסכם באופן שיגרום לכך שיהיה עליה לשאת במלוא עלות
3 ההפקה העולה על 400,000 ₪.

4 אין מדובר בהתנהגותה שגרמה לכך שההשקעה כולה תרד כולה לטמיון (סעיף 33 לכתב
5 התביעה), האינטרס של לילה להצלחת התקליט והמופע היה אף גדול מהאינטרס של
6 ארנון.

7 הרי מדובר בפרויקט חיים ובקריירה שלה, וברור שהיא רצתה לעשות את המירב
8 והמקסימום להצלחת התקליט והמופע (ואם ארנון סבור, כי סכום הוצאות היה גדול
9 ביותר, הרי שזו לכל היותר, "טעות בכדאיות העסקה" כמשמעותה בסעיף 14 (ד) לחוק
10 החוזים, ואין בה כדי לשנות את ההסכם או לבטלו).

11 לילה עשתה את כל הדרוש לצורך הצלחת הדיסק, ואי הצלחת הדיסק לא נובעת מהפרת
12 ההסכם על ידה.

13

14 כפי שציינתי לעיל, גם לא הוכח מספר ההופעות שהוצע לה, וסירבה להופיע בהם, למרות
15 שהיו הופעות כאלו, אך כימות ההפסד ע"י ב"כ התובעים בסיכומיו הוא בעיני בגדר
16 ספקולציות ולא נשען על עובדות שהוכחו בתיק.

17 בהסכם נכתב במפורש כיצד יחולקו הרווחים: 33% חברה. 33% אומן, 34% הוצאות. וכך
18 צריך לפעול.

19

20 על כן, יש לחייבה רק בסכום של 91,850 ₪ קרן – סכום שעליה לשאת בו והיא קיבלה
21 אותו מהתובעים.

22 זו יתרת החוב לאחר קיזוזים ולא היה מקום לדרוש ממנה סכום נוסף בגין חלקה
23 בהוצאות.

24

25 **פגיעה במוניטין ולשון הרע:** .18

26 (א) התובעים טענו, כי במספר מקרים מלקוס השמיצה אותם בפני גורמים שונים,
27 פרסמה לשון הרע נגדם ופגעה במוניטין שלהם.

28

29



בתי המשפט

א 028435/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 08/05/2007

בפני: כב' השופטת אביגיל כהן

1 **בפני חברת אינדולה :** (1)

2 מכתב מיום 15/10/02, שאותו שלחה הנתבעת באמצעות בא כוחה לחברת הפרסום ובו
3 כתבה, שארנון שינה באופן חד צדדי את ההסכם עמם, תוך שהוא גורף לכיסו כספים
4 המגיעים לה.
5 עוד כתבה שארנון אינו משלם לה מזה חודשים עבור הופעותיה וכן שארנון אינו מייצג
6 אותה עוד לצרכי ההסכם.
7 הנתבעת הציגה בפרסום הנ"ל את התובע כמתחזה, נוכל וגנב.

8

9 **בפני הלקוחות המזמינים :** (2)

10 מכתב מיום 17/10/02, שבו פונה ב"כ הנתבעת לעו"ד אלופי, ב"כ המזמינים ומשמיץ את
11 התובע.

12

13 **בפני איגוד האמרגנים :** (3)

14 מוצג מכתב מיום 27/1/03, שבו פונה הנתבעת לאיגוד המארגנים וכותבת שהתובע החתים
15 אותה תוך ניצול תמימותה, חוסר ניסיונה בהסכמים כגון אלה, הסכם שנגוע בפגמים,
16 שמהווה עושק.
17 טענה שהתובע הפר את ההסכם וביצע אותו באופן רשלני, לא העביר לה כספים וביצע
18 עבירות לכאורה של התחזות ומרמה.

19

20 בסעיף 12 למכתבה כתבה, שהתנהגות התובע אינה ראויה לחבר ארגון ומכתימה את
21 הארגון כולו.

22

23 לפי סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע תשכ"ה – 1965, פרסום שמשפיל, מבזה או פוגע
24 במשרתו של אדם, הוא פרסום בניגוד לחוק.

25

26 בע"א 1104/00 **אפל נ' חסון**, פ"ד נו (2) 607, נקבעו אמות המידה המנחות את ביהמ"ש
27 באשר לקביעה מהו פרסום המהווה "לשון הרע":
28 גם פרסום שהוא אמת, יכול להיחשב "לשון הרע".

29



בתי המשפט

א 028435/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 08/05/2007

בפני: כב' השופטת אביגיל כהן

1 הביטוי "עלול" שברישא של ס' 1, מלמד, כי אינו מותנה באי אמיתות הפרסום.
 2 מספיק שהדבר עלול לפגוע בשמו הטוב בעיני הבריות.
 3 "עיני הבריות" הוא מבחן האדם הסביר – מכאן, שאין חשיבות לכוונת המפרסם או לדרך
 4 שבה הובן הפרסום ע"י מי שטוען שנפגע מהפרסום.
 5 לשון הרע אינו חייב להיות במשמעות של המילים עצמם בפרסום אלא גם ממה שמתמע
 6 מהפרסום לפי הבנתו של האדם הסביר.
 7 המשמעות תיגזר מההקשר בו פורסמו הדברים ולכן קטע מפרסום בדרך כלל יתפרש
 8 בהתחשב בשאר חלקיו.

9

10 נתבע אשר מפרסם לשון הרע נגד תובע, יכול ליהנות מהגנות שונות עפ"י החוק.
 11 כך למשל טענת הגנה עפ"י סעיף 14 לחוק וכן הגנות עפ"י סעי' 15 ו-16 לחוק.

12

13 עפ"י ד"נ 9/77 חברת החשמל נ' הוצאת עיתון "הארץ" פ"ד לב (3) 337, בכל פרסום, בו
 14 הפוגע מבקש ליהנות מהגנת ס' 15 (4) כלומר, הגנת תום לב בשל הבעת דעה על התנהגות
 15 הנפגע, חייבת להיות הפרדה ברורה בין תיאור העובדות ובין הבעת הדעה על אותן
 16 עובדות.

17 עצם הערבוב בין שני המרכיבים הנ"ל, עלול לערפל את האמור בפרסום ולאפשר שרוב
 18 של עובדות לא נכונות משמיצות אל תוך הבעת הדעה.

19 כאשר האדם הסביר שהפרסום מגיע אליו אינו יכול להפריד ביניהם, די בכך כדי לשלול
 20 את ההגנה מכוח סעיף 15 (4).

21

22 עפ"י רע"א 4740/00 אמר נ' יוסף פ"ד נה (45) 510, אחת המטרות העיקריות של הפיצויים
 23 בדיני הנזיקין היא להשיב את המצב לקדמותו, להעמיד את הנפגע באותו מצב בו היה
 24 נתון לולא פרסום לשון הרע.

25 כאשר הנזק רכושי, כגון אובדן השתכרות, הדבר אינו מעורר קושי מיוחד כשרוצים
 26 להשיב את המצב לקדמותו.

27

28

29



בתי המשפט

א 028435/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 08/05/2007

בפני: כב' השופטת אביגיל כהן

1 הבעיה במרבית המקרים היא, כשנגרם נזק לא רכושי.
 2 במצב כזה, הפרמטרים שישקול ביהמ"ש הם:
 3 א. היקף הפגיעה, מעמדו של הניזוק בקהילתו, ההשפלה, הכאב והסבל שעבר והתוצאות
 4 הצפויות מכל אלה בעתיד.
 5 ב. טיב הפרסום, היקפו, אמינותו ומידת פגיעתו.
 6 ג. התנהגותו של הניזוק לפני הפרסום ואחריו, כמו גם התנהגותו של המזיק.
 7 התנצלות למשל עשויה להקטין את הנזק ובכך להשפיע על שיעור הפיצויים.
 8 כלומר – אם התנהגות המזיק תגרום להקלות במתן הפיצויים לפי סעיף 19 לחוק.

9

10 הדברים שנכתבו במכתבים אכן מהווים "לשון הרע" כמשמעותו בחוק. (ג)
 11 לפי מבחן האדם הסביר, הנתבעת אכן פרסמה לשון הרע נגד התובע.
 12 ב"כ הנתבעת לא מצא לנכון להתייחס כלל לעילת הלשון הרע שנטענה בכתב התביעה
 13 ובסיכומי ב"כ התובעים בהרחבה – ולו בקצרה או ברמז.

14

15 כפועל יוצא מכך, גם לא העלה כל טענת הגנה שיש לנתבעת ביחס לתביעה בעילת לשון
 16 הרע שתלויה נגדה.
 17 על כן, נותר רק לבדוק, מה שיעור הפיצוי שיש לחייבה בגין עילה זו.

18

19 במקרה דנן, לא הוכח נזק ממשי ולפיכך יש לראות את התביעה כתביעה כספית שהוגשה
 20 ללא הוכחת נזק בהתאם לסעיף 7 א' לחוק.

21 האיזון החוקתי בין חופש הביטוי לבין הזכות לשם טוב ולכבוד האדם נעשה לא רק
 22 בקביעת האחריות אלא גם בשלב של פסיקת הפיצוי הכספי.

23 ראה לענין זה: ענין רע"א 4740/00 לימור אמר נ' אורנה יוסף ואח' פ"ד נה (5) 510.

24 בע"א 802/87 נוף נ' אבנרי פ"ד מה (2) 489, 493 – 494 נכתב באשר למטרת הפיצויים:

25 "הפיצויים אשר אותם מוסמך בית משפט לפסוק למי שנפגע מעוולת לשון הרע מגמתם
 26 כפולה: ראשית, ליתן סיפוק לנפגע, הן על ידי שיוכל לדעת כי מכירים בכך שנעשתה

27



בתי המשפט

א 028435/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 08/05/2007

בפני: כב' השופטת אביגיל כהן

1 כלפיו עוולה בכך שפגעו ללא הצדקה בשמו הטוב, והן על ידי כך שסכום הפיצוי
2 שישולם לו יוכל לשפר במשהו את מצבו ולקרבו במידת האפשר – עד כמה
3 שכסף יכול לתרום לכך – למצב שהיה נתון בו קודם התרחשות העוולה.
4 שנית – כפי שנאמר כבר בפסיקת בית משפט זה – נועדו הפיצויים הנקבעים
5 בגין עוולת לשון הרע גם כדי שיחנכו את הקהל ויחדירו לתודעתו כי שמו הטוב
6 של אדם, בין אם הוא איש פרטי, ובין אם איש ציבורי, אינו הפקר, וכי יש ממש
7 במה שנאמר בספק, קוהלת, : טוב שם משמן טוב...” הוה אומר: פיצויים אשר
8 יש בפסיקתם משום מגמה עונשית ומגמה מחנכת ומרתיעה כאחד...”.

9

10 בפסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים אשר ניתן על ידי כב' השופט סגל (ג)
11 בעניינו של נתן שרנסקי (ת.א. 1133/99 נתן שרנסקי נ' יולי נודלמן) נפסקו
12 פיצויים גבוהים ונלקחו בין היתר בחשבון הנסיבות של היקף הפרסום והתנהלות
13 הנתבעים לאחר הפרסום.

14

15 כב' השופט סגל בסעיף 26 לפסק הדין ציין, כי יש להתחשב גם במידת הרשעות
16 בהתנהגות הנתבע במהלך המשפט ובייחוד בדרך שבה ניהל את הגנתו וכן את
17 העובדה שבאותו מקרה:

18 “לענייננו נתגלה היקף וחומר של לשון הרע שאין להם אח ורע הן מבחינת
19 ההיקף, הן מבחינת המעמד הנכבד של המביש, הן מבחינת מעמד המבויש, והן
20 בשל המתקפה הבלתי פוסקת של הנתבע נגד התובע”. (מתוך סעיף 37 לפסק
21 הדין).

22

23 במקרה דנן, אין מדובר בהתנהגות מרושעת, ולא שוכנעת, כי הפרסום היה (ד)
24 “בכוונה לפגוע” ולפיכך – די בפיצוי בסך 50,000 ₪ עפ”י סעי’ 7 א’ (ב) לחוק איסור
25 לשון הרע, התשכ”ה – 1965.

26

27 **פגיעה במוניטין:** 19.

28 ארנון טען, כי לילה השמיצה אותו וכן הפרות ההסכם שלה, לרבות אי הופעה להופעות
29 שנקבעו לה – גרם לירידת קרנה של החברה בקרב הקהילה המקצועית.



בתי המשפט

א 028435/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 08/05/2007

בפני: כב' השופטת אביגיל כהן

1 התובעים העריכו רכיב זה בסכום של 200,000 ₪ (סעיף 60 לכתב התביעה).

2

3 אני סבורה, כי רכיב תביעה זה לא הוכח.

4 הן בכתבות בעיתונות והן בספרון שנלווה לתקליט הודתה לילה לארנון על עבודתו.

5 ובעדותה ציינה, כי היא מפרגנת לו במידה וגם אם היום היא תישאל ע"י המדיה – היא

6 לא תאמר עליו מילה רעה והיא תפרגן לו (עמ' 55 שורות 1 – 3 לפרוטוקול).

7 התובעים לא הביאו לעדות מאן דהוא שיעיד, כי נקבעו לה הופעות שהיא לא הגיעה

8 אליהן.

9 הופעה אחת קבע לה ארנון במסגרת "הסדר הביניים" עם עו"ד שפירא ביום 5/12/02,

10 ועו"ד שפירא הודיע לב"כ של ארנון ביום 24/11/02, כי לילה לא תוכל להגיע להופעה,

11 כיוון שיש לה התחייבות קודמת להופעה בטלוויזיה, ועו"ד שפירא ציין באותו מכתב, כי

12 היא לא תוכל להופיע "אא"כ יש אפשרות לדחות את שעת ההופעה כך שתוכל להספיק

13 להגיע לבאר שבע" (ראה סעיף 2 לנספח 6 לתצהיר הנתבעת).

14 ההופעות בטלוויזיה היו בימים קבועים וארנון ידע זאת, כך שלא היתה כל סיבה לקבוע

15 לה הופעה דווקא ביום זה, ואין באי הופעתה משום הפרת הסכם או סיבה לפיצוי בגין

16 פגיעה במוניטין.

17 בנסיבות העניין, פיצוי עפ"י חוק איסור לשון הרע הוא פיצוי הולם, ואין מקום לפיצוי

18 נוסף בגין פגיעה במוניטין.

19

20 **הפרת זכויות יוצרים:** .20

21 (א) סעיף 7 להסכם בין הצדדים קובע:

22 "מוסכם בזאת כי כל זכויות היוצרים וכל הזכויות האחרות הקיימות ו/או

23 העשויות להיות מוקנות עקב ההפקה וכל הקשור בה, בכל צורה ומסגרת

24 שהיא בארץ ובחו"ל, לרבות טלוויזיה, רדיו, אריכי נגן, סינגלים, הקלטות

25 מופעים, יהיו של החברה והאמנית בחלוקה שווה 50% לכל צד, לאחר כל

26 הוצאות הפקת ארץ הנגן וכל הוצאות הפקת המופע, למעט תמלוגי מבצעים

27 וזכויות יוצרים של שירים שנכתבו ע"י האמנית והכל על פי חוק. (כפוף לסעיף

28 10 להלן)."

29



בתי המשפט

א 028435/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 08/05/2007

בפני: כב' השופטת אביגיל כהן

- 1 סעיף 7 לחוק זכות יוצרים 1911 קובע: (ב)
- 2 "כל העתקות מפירות של יצירה שקיים בה זכות יוצרים או של כל חלק הימנה וכל
- 3 הקלישאות המשמשות או מכוונות לשם יצירת העתקות מפירות כאלה, הרי הם
- 4 בחזקת רכושו של בעל זכות היוצרים, ולפיכך יכול הוא להגיש משפט כדי לקבל את
- 5 החזקה בהם או משפט על נטילת רכושו של אחר שלא כדין".
- 6
- 7 על פי ההסכם, התובעים ולילה הם הבעלים המשותפים ויש לשניהם זכויות יוצרים (ג)
- 8 בתקליט, וגם בפלייבק ובוידאו קליפ שהופק לאחד משירי התקליט.
- 9
- 10 בע"א 23/81 הרשקו נ' אורבז, פ"ד מב (3) 756, 749 נאמר: (ד)
- 11 "זכות היוצרים היא בעיקרה זכות למנוע מאדם אחר לקחת לעצמו את פרי עמלו של
- 12 היוצר".
- 13 עניינם העיקרי של זכויות היוצרים הוא במניעת העתקה של היצירה (ע"א 513/89
- 14 INTERLEGO A/S נגד EXIN-LINES BROS. S.A ואח', פ"ד מח (4) 133, עמוד 133).
- 15
- 16 בהתאם לסעיף 35 לחוק זכות יוצרים, היצירה של התובע והנתבעת נכנסים לגדר "יצירה (ה)
- 17 – אומנותית" ולכן קיימת הגנה מפני הפרת הזכויות עליה.
- 18
- 19 באשר להצבת השירים באינטרנט: (ו)
- 20 לפי סעיף 2 (1) לחוק זכות יוצרים, הנתבעת הפרה את זכות היוצרים של התובע, כי (ו.1)
- 21 הפיצה את השירים, שלא בהסכמתו.
- 22 באותה עת, הפקת הדיסק היתה "פרויקט חייו" של התובע, (כפי שגם היה "פרויקט
- 23 חיים" של הנתבעת) ופרנסתו היתה צריכה להיות ממכירת הדיסק והכנסות מהמופע
- 24 שהופק.
- 25
- 26 ברור שפרנסתו של התובע נגרעה, כאשר השירים הופצו ע"י הנתבעת להורדה באינטרנט
- 27 ללא תשלום, צעד אשר מוביל אוטומטית לירידה במכירות הדיסק.
- 28



בתי המשפט

א 028435/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 08/05/2007

בפני: כב' השופטת אביגיל כהן

- 1 כאשר קיימת אפשרות להוריד שיר באינטרנט, ברור שיקטן הציבור הפוטנציאלי של
2 רוכשי הדיסק תמורת כסף.
3
- 4 (2.ו) על פי סעיף 2 (1) לחוק זכות יוצרים אין הפרת זכויות יוצרים כאשר מדובר ב"כל טיפול
5 הוגן ביצירה לשם לימוד עצמי, מחקר, ביקורת, סקירה או תמצית עיתונאית".
6 הנתבעת טוענת, שהצבת השירים באינטרנט לא היתה לצרכים מסחריים, אלא כדרך
7 לפרסם את הדיסק ושהו דבר מקובל ונהוג בקרב אומנים.
8 לדעתה אין זה מעשה בלתי ראוי, שכן שירים אלו כבר מופיעים באתרי אינטרנט אחרים
9 ובמנועי חיפוש אחרים, ועל כן, מי שמעוניין, יכול להוריד את שיריה מהאינטרנט ללא
10 תשלום (סעיף 100 לתצהירה).
11
- 12 (3.ו) טענה מסוג זו היא טענה המקעקעת את כל זכויות היוצרים של האומנים בישראל, ומוזר
13 לי, שהיא נשמעת מפיה של האומנית עצמה.
14 אם הכל כל כך פשוט וקל ו**חוקי**, מדוע יש לטרוח ולנסות **למכור** דיסק? הרי ממילא בתוך
15 יום יומיים ניתן להוריד את השירים מהדיסק מתוך האינטרנט!!!
16 ככל שאנשים יורידו שירים מהאינטרנט, כך יקטן קהל היעד של רוכשי הדיסק.
17
- 18 (4.ו) גם אם המטרה של הורדת השירים היתה ראויה בעיני הנתבעת, ולטענתה היא רצתה
19 לקדם את המכירות, עדיין ניתן לקבוע שהפעולה היתה בלתי הוגנת, ככל שהיא מתייחסת
20 לתובעים.
21 הנתבעת ידעה ו/או היתה צריכה לדעת בעת הצבת השירים באינטרנט, שלתובע יש זכות
22 יוצרים משותפת, והיתה צריכה לקבל את הסכמתו, והיא לא יכולה ליהנות מהגנת תום
23 הלב בהקשר לכך.
24
- 25 (5.ו) על פי סעיף 3 א' לפקודת זכות יוצרים, ביהמ"ש רשאי לפסוק ללא הוכחת נזק פיצוי שלא
26 יפחת מ- 10,000 ₪ ולא יעלה על 20,000 ₪ לכל הפרה.
27
28
29



בתי המשפט

א 028435/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 08/05/2007

בפני: כב' השופטת אביגיל כהן

1 אני סבורה, כי במקרה דנן, אין מקום לפסוק פיצוי על פי הרף הגבוה. (6.ו)
 2 עסקינן בזכות יוצרים שגם לנתבעת חלק בה.
 3 מכירת הדיסק לא הצליחה, כפי שקיוו התובע והנתבעת גם סמוך לאחר הוצאתו – תקופה
 4 שבה אמורות להיות הרכישות המסיביות יותר של הדיסק.
 5 לפיכך, נזק רב לא נגרם כתוצאה ממעשי הנתבעת.

6
 7 לפיכך, יש להסתפק בפיצוי בסך 30,000 ₪ בגין עילת תביעה זו. (7.ו)
 8

9 **הוידאו קליפ:** (ז)
 10 היחצ"נית שמונתה לתפקידה וקיבלה את שכרה מארנון היא זו שנתנה את הוידאו קליפ
 11 לערוץ ויוה.
 12 לא הוכח כי לילה היא זו שמסרה את הוידאו קליפ לערוץ 24 וטענה, כי לא היה לה חלק
 13 בהעברה זו וגם לא קיבלה כל תמורה בגינה.
 14 נתון זה לא נסתר, ועל כן אין אפשרות לחייבה בפיצוי בגין רכיב זה.

15
 16 **באשר לשימוש בפלייבק:** (ח)

17 (1) לילה טענה, כי הופיעה רק פעמיים בפלייבק מיום ביטול ההסכם ועד לסיומו.
 18 ואילו לאחר תום תקופת ההסכם, יש לה הזכות לעשות שימוש בפלייבק.
 19 למרות טענתה זו, הרי על פי ההסכם, יש 50% לשימוש בפלייבק גם לתובע.

20
 21 מאחר ויש לתובעים ולנתבעת בעלות משותפת בזכויות היוצרים, לפי סעיף 7.1
 22 להסכם, ומאחר ולא היתה לנתבעת עילה לביטול ההסכם, יש לחייב את הנתבעת
 23 בפיצוי ע"ס 10,000 ₪ בגין רכיב תביעה זה.
 24 ניתן להסתמך בעניין זה על סעיף 38 (א) לפקודת השותפויות הקובע, כי כל שותף
 25 אחראי בגין הרווחים שעשה בנכסי השותפות, ללא הסכמת השותפים.

26

27

28



בתי המשפט

א 028435/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 08/05/2007

בפני: כב' השופטת אביגיל כהן

1 על פי פקודת השותפויות סעיף 38 (א):
 2 "כל שותף יהיה אחראי בפני השותפות על כל טובת הנאה שהפיק בלי הסכמת
 3 שאר השותפים מכל עסקה הנוגעת לשותפות או מכל שימוש שלו בנכסי
 4 השותפות, בשמה או בקשריה העסקיים".

5
 6 התובעים דרשו לקבל את ה-Master של הפלייבק לידם. (2)
 7 על פי ההסכם יש להורות לנתבעת להשיב לתובעים את חלקם בהפקתו ולהותיר
 8 אותו בידה מאחר ולה יש את יכולת השימוש הטובה יותר בו.
 9 מטרת ההשבה מצד הנתבעת, היא למנוע התעשרות שלא כדין, בהתאם לסעיף 9
 10 לחוק החוזים תרופות.
 11 מכיוון שכאן, ההשבה בעין בלתי אפשרית, נדרשת השבה בערכים ריאליים [ע"א
 12 741/79 כלנית השרון השקעות ובניין נ' הורוביץ, פ"ד לה (3) 533].
 13 לפי סעיף 8.11 לתצהיר התובע, המפנה לנספח י"א לתצהיר, שילם התובע סך של
 14 5,910 ₪ (כולל מע"מ) לחברת EIT, עבור הפקת המסטר של הפלייבק לפיכך, יש
 15 לחייב את הנתבעת בתשלום השבה על סך 2,955 ₪.

16
 17 **21. לסיכום:**

18 (א) לאור האמור לעיל, על הנתבעת לשלם לתובעים, יחד ולחוד את הסכומים
 19 הבאים:
 20 סך 91,850 ₪ החזר חלקה בהוצאות כאמור בס' 17 (7) לפסה"ד
 21 סך 15,264 ₪ תשלום עבור חלקם של התובעים בהופעותיה, כאמור
 22 בסעיף 17 (6) לפסה"ד.
 23 סך 50,000 ₪ פיצוי עפ"י חוק איסור לשון הרע, כאמור
 24 בס' 18 לפסה"ד.
 25 סך 30,000 ₪ פיצוי בגין הפרת זכויות יוצרים עפ"י
 26 סעי' 20 (ו.ו) לפסה"ד

27
 28
 29



בתי המשפט

א 028435/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 08/05/2007

בפני: כב' השופטת אביגיל כהן

1	פיצוי בגין הפרת זכויות יוצרים עפ"י	ש"ח 10,000	סך
2	סעי' 20 ח (1) לפסה"ד.		
3	החזר בגין המסטר עפ"י סעי' 20 (2) לפסה"ד.	ש"ח 2,910	סך
4			
5		ש"ח 200,024	סה"כ

6

7 (ב) סכום זה ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום הגשת התביעה (17/3/04) ועד

8 התשלום בפועל.

9

10 (ג) כמו כן תישא הנתבעת בהוצאות התובעים (אגרות בימ"ש) ושכ"ט עו"ד בסך

11 35,000 ש"ח + מע"מ.

12

13 (ד) המזכירות תשלח פסק הדין לצדדים.

14

15 ניתנה היום, כ' באייר, תשס"ז (8 במאי 2007), בהעדר הצדדים.

16

17

אביגיל כהן, שופטת

18

19

20

21